

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חאלד אבו כליב, ת"ז [REDACTED]
2. מוחמד אבו כליב, ת"ז [REDACTED]

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יניב זוהר
 ב"כ הנאשמים: עו"ד תומר נוה
 נאשם 1 באמצעות הליווי
 נאשם 2 בעצמו

גזר דין

ההלך וכתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (הנאשם 1 בארבעה אישומים והנאשם 2 באישום אחד).

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, עסקו הנאשמים באיתור בעלי עסקים וקבלנים שביצעו עבודות בנייה מכוח "תמ"א 38" בעיר חיפה (להלן: "הנסחטים"). לאחר איתורם נהגו הנאשמים לפנות לנסחטים ולהציע להם שירותי שמירה, תוך שהבהירו להם בדרכים שונות כי האזור בו הם פעלו הוא אזור "בשליטת" הנאשמים מתוקף היותם בני משפחת אבו כליב "השולטת בשטח". לנסחטים נאמר כי עדיף להם לשכור את שירותי השמירה של הנאשמים כדי להימנע, כי אחרת עלולים להיגרם נזקים לאתרים בהם עבדו או לרכוש המצוי בהם.

3. באישום הראשון נאמר כי מוחמד חמודי יאסין (להלן: "יאסין") הוא בעליה של חברת "ביצועית בנייה ופיתוח בע"מ", שעיקר עיסוקה ביצוע עבודות שונות באתרי בנייה, לרבות בניית פיגומים באתרי בנייה. אמל עלי (להלן: "עליל") היה שותף להקמת "ביצועית" יחד עם יאסין וכיהן בה בתפקיד ניהולי. במסגרת זו נהג לזכות חוזים עם קבלנים והיה אחראי על ההתנהלות הפיננסית של חברת "ביצועית". אבו עמר אל ח'ויף (להלן: "אל ח'ויף") הועסק כמנהל עבודה באתרי העבודה בהם עבדה חברת "ביצועית".

במהלך שנת 2019 החלו יאסין ועליל לבצע עבודות באתר בנייה ברחוב הרצל 97 בחיפה. בחלוף חודשיים מתחילת העבודה הגיע נאשם 2 לאתר הבנייה, שוחח עם אל ח'ויף ושאל אותו אם הוא

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 "רוצה" שמירה על האתר. אל ח'וף הפנה את נאשם 2 ליאסין. בהמשך לכך, התקשר נאשם 2
2 ליאסין והציע לו שירותי שמירה. יאסין בתגובה סירב להצעתו. במקביל לאמור, במועד שאינו
3 ידוע במדויק למאשימה, הגיע נאשם 1 לאתר הבנייה ושאל את יאסין אם הכל בסדר באתר ואם
4 "יש בעיות". נאשם 1 הציע גם ליאסין שירותי שמירה, אך יאסין השיב כי אינו זקוק לכך.

5
6 בחלוף מספר ימים, בתומו של שבוע העבודה, אחסן יאסין את כלי העבודה בהם השתמש
7 במקלט הממוקם באתר הבנייה. עם תחילתו של שבוע העבודה שלאחר מכן, הגיע יאסין לאתר
8 וגילה כי המקלט בו אוחסנו הכלים נפרץ, המנעול נשבר, וכלי העבודה, לרבות מכונת לייזר,
9 אינם. בעקבות כך, רכש יאסין כלי עבודה ומנעול חדשים בעלות עשרות אלפי שקלים. בעקבות
10 אירוע הגניבה התקשר יאסין לנאשם 2 וביקש לברר עמו מי גנב את כלי העבודה. הנאשם 2
11 הכחיש כל קשר לאירוע הגניבה ובמקביל שאל את יאסין אם הוא מעוניין בשמירה, תוך שהוסיף
12 ואמר לו "אמרתי לך שאני רוצה לשמור על האתר".

13
14 כשבוע לאחר אירוע הגניבה התקשר הנאשם 1 לעלי, הציג את עצמו כ"חאלד אבו כליב" וכמי
15 ששומר בחיפה, לרבות באזור אתר הבנייה, וביקש להיפגש עמו. בעקבות כך נפגש עלי עם נאשם
16 1 ואדם נוסף מטעמו, ובמהלך הפגישה הדגיש נאשם 1 כי אם הם ישמרו באתר הבנייה, אזי
17 איש לא יעז להתקרב לאתר, שכן הוא "שולט באזור". במקביל שוחח נאשם 1 גם עם יאסין
18 ואמר לו כי הוא מעוניין לשמור על אתר הבנייה על מנת שלא יתרחשו אירועי גניבה נוספים.

19
20 נוכח דבריו של נאשם 1 והתרשמותו של עלי משפת גופו של נאשם זה, ועקב חששם של עלי
21 ויאסין מפני נאשם 1, בין היתר על שום השתייכותו למשפחת אבו כליב ונוכח אירועי גניבה
22 נוספים, ואף על פי שעלי ויאסין סברו כי אינם זקוקים לשירותי שמירה באתר, סיכמו עלי
23 ויאסין עם נאשם 1 כי ישלמו לו עבור שירותי שמירה כאמור. לאחר שעלי ויאסין נאותו לשכור
24 את שירותי השמירה כאמור, הופיע נאשם 1 באתר עם מכונת הלייזר שנגנבה והשיבה לידיהם.

25
26 באשר לתמורה, ביקש נאשם 1 מיאסין כי יעסיק אותו כשומר וישלם לו שכר בגובה של כ-4,500
27 ש"ח לחודש בעבור שמירה שתבוצע על ידי נאשם 1 או נאשם 2. בנוסף, התבקש יאסין להעביר
28 לנאשם 1 כ-1,500 ש"ח במזומן, כך שבסך הכל ישלם יאסין לנאשם 1 סך של כ-6,000 ש"ח
29 בעבור שמירה באתר. החל מאותו מועד ובמשך 11 חודשים, שילם יאסין לנאשמים 1 ו-2 תמורה
30 כמפורט לעיל בעבור השמירה כביכול. בפועל הנאשמים לא פעלו כשומרים באתר, אלא לכל
31 היותר כ"סיירים", תוך שנפוצה השמועה כי האתר נשמר על ידי משפחת אבו כליב. במהלך
32 התקופה מאוגוסט 2019 ועד יוני 2020 שילם יאסין לנאשמים עבור השמירה כביכול סך של
33 65,600 ש"ח. זאת, כאשר הנאשמים היו מודעים לכך כי בדבריהם ובהתנהגותם הם גרמו

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

ליאסין ועלי לחשוש כי הם עלולים לגרום נזק לצידוד באתר אם לא ייענו דרישותיהם, וכי בעקבות כך יאסין ועלי שילמו להם מדי חודש.

באישום זה ייחסה המאשימה לשני הנאשמים עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

4. בעובדות האישום השני נאמר כי אליעזר מיטלמן (להלן: "מיטלמן") הוא בעליה של חברת "ייתדות א. מיטלמן יזמות נדל"ן בע"מ", שעיקר עיסוקה הוא יזמות בניית בנייני מגורים, לרבות שיפוץ מבנים קיימים לפי "תמ"א 38" בעיר חיפה. דרור פיינגולד (להלן: "פיינגולד") הוא בעליה של חברת ניהול פרויקטים בתחום הבנייה, לרבות מיזמים לפי "תמ"א 38" בעיר חיפה.

במהלך שנת 2020 החל מיטלמן בשיפוץ ובבנייה ברחוב אהוד 5 בעיר חיפה, אתר עליו פיקח פיינגולד. בסמוך לאחר תחילת העבודות באתר, התקשר נאשם 1 לפיינגולד, הבהיר לו שהאתר מצוי ב"אזור שלו" והציע לו שירותי שמירה. בעקבות דברים אלה חשש פיינגולד שמא ייגרמו נזקים לאתר אם לא ישולם לנאשם 1 כמבוקשו. לפיכך, המליץ למיטלמן לשלם לנאשם 1 עבור שירותי שמירה כביכול. מיטלמן, אשר חשש שמא האתר ייפרץ וייגנבו ממנו כלי עבודה שונים, הסכים לשכירת שירותי השמירה מאת נאשם 1 והחל לשלם לו תשלום חודשי בסך 3,510 ש"ח. זאת, על אף שבפועל נאשם 1 ואף גורם אחר מטעמו לא שמרו באתר.

במהלך התקופה מאוגוסט 2020 עד יולי 2021 שילם מיטלמן לנאשם 1 סך כולל של 42,190 ש"ח. נאשם 1 היה מודע לכך כי בדבריו ובהתנהגותו הוא גרם למיטלמן ופיינגולד לחשוש כי הוא עלול לגרום נזק לצידוד באתר אם לא ייענו דרישותיו, וכי בעקבות כך מיטלמן שילם לו מדי חודש.

באישום השני הנ"ל ייחסה לנאשם 1 לבדו עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

5. בעובדות האישום השלישי לכתב האישום נאמר כי עאהד עומרי (להלן: "עאהד"), הוא מנהלה של חברת "א. אמיר חידוש מבנים בע"מ", אשר בבעלות בנו אמיר עומרי (להלן: "אמיר"), ואשר עיקר עיסוקה הוא יזמות ובניית בנייני מגורים, לרבות שיפוץ מבנים קיימים לפי "תמ"א 38" בעיר חיפה.

עובר לחודש מרץ 2021 הוציא פיינגולד לפועל תכנית שיפוץ ובנייה לפי "תמ"א 38" בבניין המצוי ברחוב נחשון 4 בחיפה. בהמשך החל עאהד את עבודות השיפוץ והבנייה באתר שעליו פיקח

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 פיינגולד. סמוך למועד תחילת העבודה פנה נאשם 1 לפיינגולד והציע לו את שירותי השמירה על
2 האתר ופיינגולד הפנה את נאשם 1 לעאהד.

3
4 מיד בסמוך לאמור, במהלך חודש מרץ 2021, התקשר נאשם 1 לאמיר, הציג את עצמו כ"אבו
5 כליב", אמר לו שהוא שמע שעאהד קיבל את העבודה באתר והציע לו שירותי שמירה. אמיר
6 השיב לנאשם 1 כי אין לו צורך בשירותי שמירה, שכן אין לו ציוד בעל ערך באתר, וכן כי עובדיו
7 מתגוררים באתר כך שהוא מאויש בכל שעות היממה. בהמשך, התקשר נאשם 1 אף לעאהד
8 והציע לו שירותי שמירה. עאהד סירב, אך בתגובה הדגיש לנאשם 1 כי הוא מציע שירותי שמירה
9 תוך הנחה בתשלום החודשי באופן שישולם לנאשם 1 סכום הנע בין 2,000 ש"ח ל-3,000 ש"ח
10 לחודש. עאהד שב והבהיר לנאשם 1 כי הוא לא מעוניין בשירותי השמירה המוצעים.

11
12 בין החודשים פברואר עד מאי 2021 התקשר נאשם 1 לעאהד 13 פעמים והציע לו את שירותי
13 השמירה שוב ושוב. במהלך אותן שיחות טלפון הדגיש נאשם 1, תוך שהשתמש בטון תקיף
14 ותובעני, כי אם עאהד יבחר לשלם לו עבור שירותי השמירה באתר לא יתרחשו בו אירועי גניבה
15 וכן "לא יהיו לו בעיות". כמו כן, הדגיש כי אם "אבו כליב שומרים", אז לא יתרחשו באתר
16 גניבות.

17
18 חרף תחושתו של עאהד כי הוא נסחט בידי נאשם 1 וחששו ממנו וממשפחת "אבו כליב", בחר
19 עאהד שלא להיענות להצעות נאשם 1 לשכירת שירותי שמירה באתר.

20
21 בהמשך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, יצר נאשם 1 קשר עם פיינגולד ושאל אותו לפשר
22 סירובו של עאהד לשכירת שירותי שמירה. בתגובה, אמר פיינגולד לנאשם 1 כי עאהד בונה את
23 שלד הבניין בלבד ולאחר שיסיים את עבודתו פיינגולד יצור קשר עם נאשם 1.

24
25 נאשם 1 היה מודע לכך כי בדבריו ובהתנהגותו הוא גורם לעאהד ולאמיר לחשוש כי הוא עלול
26 לגרום נזק לציוד באתר אם לא ייענו דרישותיו.

27
28 עבירת החיקוק המיוחסת לנאשם 1 באישום זה היא סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428
29 רישא לחוק העונשין.

30
31 6. בעובדות האישום הרביעי נאמר כי ערן גלבוע (להלן: "גלבוע") הוא בעליה של חברת "יעקב
32 גלבוע בנייה ויזמות" וחברת "י.א. גלבוע", חברות יזמות ובנייה שעיקר עיסוקן הוא בניית בנייני
33 מגורים, לרבות שיפוץ מבנים לפי תכנית "תמ"א 38" בעיר חיפה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

במהלך חודש יוני 2021 החל גלבוע בהכנות לביצוע שיפוץ לפי תכנית "תמ"א 38" בשלושה אתרים שונים בעיר חיפה: ברחוב נחמיה 7, ברחוב התיכון 75 וברחוב הגלבוע 8. האתרים בכתובת נחמיה 7 והתיכון 75 גובלים זה בזה ומהווים למעשה אתר אחד (להלן: "אתר הבנייה המשולב").

בחודש יוני 2021, בשני מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, הגיע נאשם 1 לאתר הבנייה ברחוב התיכון 75, פנה למנהל העבודה באתר, אחמד סאמר (להלן: "סאמר"), והציע לו שירותי שמירה לאתר הבנייה המשולב. סאמר העביר את הפנייה לגלבוע ולמהנדס החברה אברהם ח'טיב (להלן: "ח'טיב"). בחלוף מספר ימים, הגיע נאשם 1 שוב לאתר הבנייה, פנה לסאמר והציע לו שוב את שירותי השמירה כאמור. במעמד זה נתן סאמר לנאשם 1 את מספר הטלפון של ח'טיב.

בסמוך לאחר מכן, ביום 27.6.2021 או בסמוך לכך, התקשר נאשם 1 לח'טיב ואמר לו כי "כולם" בחיפה משלמים לו עבור שמירה וכי גם הוא חייב שמירה באתר הבנייה המשולב. ח'טיב מסר לנאשם 1 כי הוא יעביר את הפנייה לגלבוע. ביום 14.7.2021 התקשר נאשם 1 לח'טיב בשנית והודיע לו כי הם צריכים שמירה גם באתר המצוי ברחוב הגלבוע 8. ח'טיב השיב כי הוא לא בקיא בפרטי פרויקט זה, אך נאשם 1 השיב כי הוא, נאשם 1, יודע כל מה שקורה באזור שלו. ביום 17.7.2021, מבלי שגלבוע או מי מטעמו הסכים לקבלת שירותי השמירה, שלח נאשם 1 לח'טיב חוזה למתן "שירותי שמירה" באמצעות יישומון ווטסאפ על ידי חברת "ב. ל. עבודות גמר" כביכול לשלושת האתרים בחיפה ודרש סך של 5,000 ש"ח לחודש בעבור שמירה בכל אחד מהם, ובסך הכל 15,000 ש"ח לחודש. לאחר שנודע לנאשם 1 כי האתרים ברחובות התיכון ונחמיה גובלים זה בזה, הפחית את הסכום ל-4,000 ש"ח לחודש בעבור כל אתר, ובסך הכל דרש 12,000 ש"ח לחודש עבור השמירה.

בהמשך ולכל הפחות עד ליום 2.8.2021, יצר נאשם 1 קשר עם ח'טיב מספר רב של פעמים ושאל אותו לפשר אי החתימה על החוזה. ח'טיב הודיע לו כי הוא העביר את הבקשה לגלבוע. בתגובה, התקשר נאשם 1 גם לגלבוע מספר רב של פעמים והציע לו שוב ושוב לשכור שירותי שמירה, תוך שאמר לו שהוא ידאג לכל "בורג ובורג" באתר.

ביום 2.8.2021 הגיע נאשם 1 לאתר הבנייה המשולב, פנה לסאמר ואמר לו שהם צריכים שמירה באתר, ועזב את המקום לאחר שהשאיר את מספר הטלפון הנייד שלו לסאמר. למחרת התקשר נאשם 1 לח'טיב, שצירף את גלבוע לשיחה, והשלושה שוחחו בשיחת ועידה. במהלך השיחה אמר גלבוע לנאשם 1 כי הוא אינו מעוניין בשירותי השמירה. בתגובה אמר נאשם 1 לגלבוע כי

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 הוא מוכן לעדכן את מחיר השמירה על האתר לסך של 2,500 ש"ח ובסך הכל תשלום בסך 5,000
2 ש"ח לחודש, על מנת שהוא ומי מטעמו "ישימו את העיניים שלהם".

3
4 אף על פי שגלבוע סבר כי הוא אינו זקוק לשירותי השמירה באיזה מהאתרים, בין היתר נוכח
5 העובדה שבאתרים מתגוררים דיירים וכן משום שלא הוצבו בהם כלים יקרי ערך, הוא נאות
6 לשלם לנאשם 1, שכן חשש ממנו וממשפחתו. זמן קצר לאחר מכן, התחרט גלבוע והחליט לשכור
7 את שירותיהם של קבלני משנה שיבצעו את עבודות הבנייה באתר, על מנת שהוא לא יהיה חשוף
8 להצעות אלה מטעם נאשם 1.

9
10 נאשם 1 היה מודע לכך כי בדבריו ובהתנהגותו הוא גרם לגלבוע לחשוש כי הוא עלול לגרום נזק
11 לציווד באתר באם לא ייענו דרישותיו.

12
13 באישום זה ייחסה המאשימה לנאשם 1 עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק
14 העונשין.

הסדר הטיעון

15
16
17
18 7. ביום 14.2.2022 הורשעו הנאשמים, כאמור, על סמך הודאתם, בעבירות שיוחסו להם בכתב
19 האישום לאחר תיקונו במסגרת הסדר טיעון.

20
21 8. הצדדים הגיעו גם להסכמה עונשית, בגדרה יעתרו במשותף להשית על נאשם 1 מאסר בפועל בן
22 18 חודשים שיימנו ממועד מעצרו, מאסר על תנאי לפי שיקול דעתו של בית המשפט, קנס בסך
23 10,000 ש"ח שישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.5.2022 ופיצוי לנפגעי העבירה כמפורט
24 להלן: לנפגעי האישום הראשון פיצוי בסך 40,000 ש"ח, לנפגעי האישום השני פיצוי בסך 35,000
25 ש"ח, כאשר הפיצויים ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.10.2022.

26
27 לגבי נאשם 2, הוסכם כי הצדדים יעתרו להטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של
28 עבודות שירות. הוסכם עוד כי במידה והממונה על עבודות השירות ימצא כי נאשם זה אינו
29 כשיר לביצוע עבודות שירות, יגזור עליו בית המשפט 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח בקיזוז
30 ימי מעצרו. בנוסף, יוטל על נאשם זה מאסר מותנה על פי שיקול דעתו של בית המשפט, קנס
31 בסך 5,000 ש"ח שישולם ב-5 תשלומים שווים, ופיצוי לנפגעי העבירה מושא האישום הראשון
32 בסך 10,000 ש"ח שישולם ב-10 תשלומים שווים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

9. הוסכם עוד כי התשתית העובדתית שעל יסודה יטענו הצדדים, היא זו המפורטת בכתב האישום, והצדדים לא יחלקו על עובדות אלו ולא יוסיפו עליהן טיעונים לגבי העבירות ונסיבות ביצוען, אלא על פי האמור בהסדר. עוד הצהירו הצדדים כי בהסדר נלקחו בחשבון כלל הנסיבות והשיקולים הדרושים לעניין, לרבות קבלת האחריות על ידי הנאשמים ומצבם האישי, הבריאותי והמשפחתי.

הראיות לעונש

10. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את תדפיס רישומו הפלילי של נאשם 1 (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2018 בגין שיבוש מהלכי משפט, מתן אמצעים לביצוע פשע, סיוע לאחר מעשה פשע וסיוע לאחר מעשה.

בנוסף, הוגש רישומו הפלילי של נאשם 2 (מע/2), המלמד כי לחובתו שתי הרשעות קודמות; האחת משנת 2013 בעבירות של עסקה בנשק (שתי עבירות) ונשיאה והובלה של נשק (שתי עבירות), והשנייה משנת 2011 בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

טיעוני הצדדים לעונש

11. בטיעוניה לעונש ביקשה המאשימה לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים. נאמר כי המאפיין הייחודי של התיק הוא שלמעשה נסיבות ביצוע העבירות, כפי שבוצעו על ידי נאשם 1, מגלמות את תופעת הסחיטה הנפוצה ביותר כיום, בה אנו נתקלים ביתר שאת בשנים האחרונות. נטען כי מדובר באיומים מרומזים, שנשמעים מתחת לשפה ואשר לא ננקטת במסגרתם אלימות פיזית. זו תופעה נפוצה כיום ולכן הוקם כוח משימה מיוחד ביחידה הארצית לפשיעה כלכלית שנועד להילחם בתופעת ה"פרוטקשן" בכלל והסחיטה באיומים באמצעות חברות שמירה בפרט. לטענת המאשימה, דווקא בשל העובדה שמדובר באיומים משתמעים או מרומזים, העונש שהוסכם הוא עונש המגלם את כלל שיקולי הענישה ובראשם ההרתעה. נטען כי כך ידעו כל הסוחטים למיניהם, לרבות הרומזים, כי אם יעברו את עבירת הסחיטה באיומים צפוי להם עונש מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המאשימה ביקש להפנות למספר נסיבות הבאות לידי ביטוי בכלל האישומים. הנסיבה הראשונה היא כי נאשם 1 נהג להתפאר בשם משפחתו, מתוך הנחה שזה יטיל אימה על הנסחטים, שכן משפחת אבו כליב נודעת ככל הנראה בחיפה כמשפחה שלא כדאי להתעסק עמה. בנוסף, נאשם 1 לקח בעלות על השטחים בהם נבנו האתרים וטען כי האזור הוא שלו. עוד משותף לכלל האישומים שנאשם 1 פנה לקבלנים קטנים. הכוונה לקבלנים הבונים לפי תכנית

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

"תמ"א 38", אנשים שאין מאחוריהם גב כלכלי גדול או חברת יזמות או בנייה גדולה. במעשיו פגע נאשם 1 בערכים המוגנים בהם פוגעת עבירת הסחיטה באיומים, והם כבוד האדם, ביטחון הפרט, חירות הפרט, חופש הפעולה שלו, שלווה נפשו וחופש הקניין. המאשימה הוסיפה כי לקחה בחשבון לחומרא את עברו הפלילי של נאשם 1. מנגד, לקולא הובאה בחשבון העובדה שהנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם בשלב מוקדם של ההליך ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר. כן נלקחה בחשבון העובדה שהנאשמים לא נקטו אלימות פיזית כלפי המתלוננים ושהסכומים שנשחטו אינם מצויים ברף הגבוה, וכי נאשם 1 הסכים לקחת על עצמו ענישה כלכלית הנותנת ביטוי לחומרת העבירות בהן הורשע.

12. ב"כ הנאשמים ביקש אף הוא לאמץ את הסדר הטיעון, תוך שהפנה להלכת פלוני של בית המשפט העליון, אשר סמכה ידה על שיקול דעתה של הפרקליטות. עוד ביקש להביא בחשבון את הנסיבות של התיק, הסיכוי מול כלל הנתונים הנוספים ביחס לניהול התיק, החיסכון הגדול בזמן שיפוטי והעובדה כי מכתב האישום המקורי הוסרה עבירת הלבנת ההון. לדברי ההגנה, מדובר במשא ומתן ארוך שהתנהל מול הנהלת פרקליטות המדינה ואשר הוביל להסדר המגלם עונש הולם וראוי בהתחשב במכלול הנסיבות.

דיון והכרעה

13. סוגיית גזירת הדין בהסדרי טיעון במסגרתם הגיעו הצדדים להסכמה עונשית, לא נכללה באופן מפורש בתיקון 113 לחוק העונשין. בפסיקה התפתחו שתי גישות ביחס לשאלה באם על בית המשפט, בבואו לבחון הסדר טיעון המוצג בפניו, לקבוע את מתחם העונש ההולם. "האחת עונה על תשובה זו בחיוב, והשנייה גורסת כי במקרים מסוימים לא יהא בכך צורך, למשל במקרה בו סבירותו של הטווח המוסכם ברורה על פניה ואינה מעוררת שאלה בדבר חריגה מהסדר הטיעון" (ע"פ 2014/20 אנקרי נ' מדינת ישראל (19.1.2021)).

למען הזהירות, אקבע את מתחם העונש ההולם בענייננו, על פי אמות המידה המקובלות, בהתאם לנסיבות המקרה ונסיבותיהם הפרטניות של הנאשמים.

14. אין צורך להכביר במילים על חומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים, לגביה נאמר בע"פ 7083/12 מדינת ישראל נ' כהן (2.12.2013), כי: "סחיטה באיומים היא נגע החותר תחת יסודותיו של קיום אנושי הוגן, וזורע בנסחט פחד ואימה... נזכור כי תווית העונש שקבע המחוקק לסעיף 428 לחוק העונשין היא 9 שנות מאסר, מקום שבו הושגה מטרת הסוחר". על הקשר שבין חומרת העונש שראה המחוקק להציב בצדה של עבירת הסחיטה באיומים, לבין ההחמרה המחייבת

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

את בית המשפט להציב רף ענישה גבוה, עמד בית המשפט בע"פ 1106/11 מדינת ישראל נ' וקנין (29.6.2011), בקבעו :

"חומרתו של העונש המרבי שקבע המחוקק, יש בה כדי להצביע על סלידתו העמוקה מהעבירה. בעוד שעבירת האיומים 'סתם' הקבועה בסעיף 192 לחוק העונשין קובעת עונש מרבי של 3 שנות מאסר, הרי שאם מתלווה לאיומים פגיעה בקניינו או בגופו של אדם מתייצב רף הענישה המקסימלי על 7 או 9 שנות מאסר. מדינה דמוקרטית, החורטת על דגלה עקרונות של חופש וחירות, אינה יכולה לתת יד לגורם כלשהו אשר חפץ לעשות דין לעצמו ולהשיג את מטרותיו תוך הפעלת אמצעי לחץ פסולים ופגיעה בכבודו ובקניינו של האחר - ללא רשות. אין חולק אפוא על הקשר שבין האיסור המופיע בעבירה לבין הזכויות המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו".

ראו עוד: ע"פ 1725/07 מדינת ישראל נ' אבן סעוד (14.5.2007).

15. על אף שהנאשם 1 היה מעורב בארבעה אישומים נפרדים המתייחסים לאירועים שהתרחשו במועדים ובאתרים שונים, ראיתי לקבוע לגביו מתחם ענישה אחד, תוך התייחסות לכלל האישומים כאירוע עברייני אחד. זאת, משום שמדובר באותה עבירה, שנעשתה באותה שיטה ותכנית פעולה עבריינית.

16. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו הם כבוד האדם, חירותו וביטחונו, זכותו לשלמות קניינו וחופש הפעולה שלו.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הבאתי בחשבון את נחישותו של הנאשם 1 להשיג את מטרתו העבריינית ואשר באה לידי ביטוי במספר הפעמים הרב שבו יצר קשר עם הנסחטים, גם כאשר סורב. הלה המשיך להתקשר פעם אחר פעם ולהציע לנסחטים לשכור את שירותי השמירה באמצעותו, תוך אמירות מרומזות כי אם לא יעשו כן יבולע להם.

בנוסף, הבאתי בחשבון את הנזק שנגרם בפועל כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים וכן זה שעלול היה להיגרם. לזכות הנאשמים הבאתי בחשבון את העובדה כי לא נעשה כל שימוש באלימות פיזית ולא הועלתה האפשרות לאלימות מעין זו, אף לא במרומז.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

18. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של סחיטה באיומים מלמדת על ענישה שנעה בין הטלת עונשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד להטלת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא למשך 30 חודשים, כל תיק ונסיבותיו. להלן מספר דוגמאות מהפסיקה, שאף כי אינה עוסקת בעובדות זהות לענייננו, מלמדת על מדיניות הענישה הנקוטה בידי בית המשפט במקרים קרובים.

ברע"פ 356/14 **קפרוב נ' מדינת ישראל** (3.10.17) ורע"פ 350/14 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (20.1.14), נדון מקרה שבו שלושה נאשמים עברו עבירה של סחיטה באיומים בצוותא, כאשר סחטו מתלונן בתואנה כי היה שותף לגניבת כסף מביתו של אחד מהם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הולם אחד, אשר נע בין 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, והטיל על שניים מתוך שלושת הנאשמים עונש של 20 ימי מאסר לצד עונשים נלווים.

בערעור שהופנה כנגד קולת העונש, החמיר בית המשפט המחוזי את עונשם של שני הנאשמים, והטיל עליהם עונש מאסר בפועל של 7 חודשים, לצד עונשים נלווים. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון, הועמד עונשו של אחד הנאשמים על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך שהושם דגש על העדר כל עבר פלילי, וכן על גילו הצעיר של הנאשם ונסיבותיו האישיות. בית המשפט העליון דחה את הערעור ביחס לנאשם האחר, והותיר על כנו את העונש שהושת עליו קרי 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. יודגש כי חלקו של אותו נאשם היה דומיננטי בהרבה מהנאשם שעונשו הוקל, שכן הוא זה שאיים על המתלונן; הכה אותו; והזהיר אותו מה עלול להיגרם לו, היה ולא ייעתר לבקשות הסחיטה.

בת"פ (מח' י-ם) 14123-04-16 **מדינת ישראל נ' קריספין** (18.7.19), הורשע הנאשם, על סמך הודאתו, בעבירה של סחיטה באיומים, שעה שנקט באלימות קשה כלפי מתלונן, איים עליו באמצעות אקדח צעצוע, וסחט ממנו סכומי כסף. הערכאה הדיונית קבעה מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, והשיתה על הנאשם, הנעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט העליון (ע"פ 1077/19) נדחה, משנמצא כי העונש שנגזר הולם את חומרת המעשים ואת נסיבות ביצועם וכן את יתר הנסיבות הרלוונטיות לעניין.

בע"פ 3791/18 **לוי ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.18), נדון מקרה שבו נאשמים איימו על המתלונן כי יפגעו בו פיזית במידה ולא יחזיר חוב לכאורי שהוא חב לשותפו לעסק. הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם בעבירה של סחיטה באיומים על רקע עסקי. הערכאה הדיונית קבעה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר, והטילה על שני הנאשמים, בעלי עבר פלילי מכביד,

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

עונש של 28 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורם של הנאשמים על חומרת העונשים.

בע"פ 357/15 **כעאבנה נ' מדינת ישראל** (6.5.15), התקבל ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של סחיטה באיומים, אשר נמשכה כחודש. במקרה הנדון סחט הנאשם באיומים את המתלונן בכך שאיים שיפרסם צילומים אינטימיים שלו עם אישה שאיננה אשתו. יודגש כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ועברו הפלילי היה מכביד. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם ענישה שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער, והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

19. בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בעניינו, ובשים לב לנסיבות הקשורות בביצוען ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לגבי נאשם 1 נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ואילו לגבי נאשם 2, שהורשע בעבירה אחת בלבד, נע מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

20. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הבאתי בחשבון את הודאתם של הנאשמים, אשר ניתנה בשלב מוקדם של ההליך, עוד בטרם החלה שמיעת הראיות בתיק. הודאה זו לא זו בלבד שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, אלא מבטאת נטילת אחריות מצד הנאשמים על מעשיהם.

בנוסף, הבאתי בחשבון כי עברם הפלילי של הנאשמים אינו מכביד. בנסיבות, ראוי כי עונשם ייגזר ברף התחתון של המתחמים שנקבעו לגביהם.

21. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הבאתי גם בחשבון את פסיקת בית המשפט, המתייחסת לחשיבות מעמדו ותפקידו של מוסד הסדר הטיעון ועל הזהירות שאותה יש לנקוט שעה שבאים לדחותו (ראו ע"פ 1281/06 **בורשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(4), 100). נוכח שיקול הדעת הרחב המסור בידי הרשויות בכל הקשור לקבלת החלטות הנוגעות להסדרי טיעון, נמנע בית המשפט על פי רוב להתערב בהחלטות רשויות התביעה, וזאת למעט במקרים חריגים. לעניין זה נקבע בבג"ץ 6711/16 **מנשרוב נ' פרקליטות מחוז תל-אביב** (9.11.2016) כי:

"הלכה ידועה היא מימים ימימה, עליה חזר בית משפט זה פעמים רבות, כי לרשויות התביעה מסור שיקול דעת רחב ביותר בכל הנוגע

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

לנקיטת הליכים פליליים - בין החלטה על העמדה לדין ובין החלטה
על סגירת תיק, מחוסר ראיות או בהיעדר עניין לציבור - כמו גם
באשר לניהול ההליך הפלילי, לרבות החלטה על הסדר טיעון. בית
משפט זה אינו מחליף את שיקול דעתן של רשויות התביעה בשיקול
דעתו שלו, ולא ייטה להתערב בשיקול דעת זה אלא במקרים חריגים
של החלטה משיקולים זרים או החלטה הלוקה בחוסר סבירות
קיצוני או בעיוות מהותי. הלכה זו כוחה יפה לכל שלביו ומרכיביו
של ההליך הפלילי".

הדברים נכונים שבעתיים שעה שמדובר בענייננו ב"הסדר סגור", הקובע עונש מוגדר או ספציפי,
שאז התערבותו של בית המשפט נעשית עוד יותר במשורה (ראו ע"פ 5845/14 אסט נ' מדינת
ישראל (20.4.2016) וע"פ 5310/12 פלוני נ' מדינת ישראל (9.9.2012)).

22. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, לא מצאתי מקום לסטות מההסדר ולדחות את העונשים
שהוסכמו בגדרו. סבורני כי העונשים שסוכמו מאזנים נכונה בין טובת ההנאה אותה מעניק
ההסדר לנאשמים לבין האינטרס הציבורי.

סוף דבר

23. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים :

נאשם 1

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמניינם יחל ממועד מעצרו ביום 17.8.2021.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירת סחיטה באיומים ויורשע
בגינה.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח, שישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום
1.5.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו, תעמוד
כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

ד. פיצוי לנפגעי האישום הראשון יחד סך של 40,000 ש"ח ופיצוי לנפגעי האישום השני יחד
סך של 35,000 ש"ח. הפיצויים ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

מיום 1.10.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד הסכומים במלואו או במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

נאשם 2

א. 7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות (להלן: הממונה) מיום 7.3.2022.

הנאשם יחל לרצות את עבודות השירות ביום 11.4.2022, במרכז קהילתי קהילת הדר חיפה, רחוב ירושלים 29 חיפה, אלא אם כן הורה הממונה על הצבתו במקום העסקה אחר. היקף העסקתו של הנאשם יהיה 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

מובהר בזאת לנאשם כי עליו להתייצב לעבודתו בצורה סדירה ולמלא אחר הוראות הממונים עליו, וכי כל הפרה של תנאי העסקתו עלולה להוביל להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת הימים מאחורי סורג וברית.

הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 11.4.2022 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת ברקאי, שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך 3 שנים עבירה של סחיטה באיומים ויורשע בגינה.

ג. קנס בסך 15,000 ש"ח שישולם ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

ד. פיצוי לנפגעי העבירה באישום הראשון בסך 10,000 ש"ח, שישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.10.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד הסכומים במלואו או במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

המזכירות תמציא את גזר הדין לידי הממונה על עבודות השירות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

2

3

4

ניתן והודע היום י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21/03/2022 במעמד הנוכחים.

אמיר טובי, שופט בכיר

5

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חאלד אבו כליב, ת"ז 313597817 (עציר)
2. מוחמד אבו כליב, ת"ז 026582429

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יניב זוהר
ב"כ הנאשמים: עו"ד תומר נוה
נאשם 1 באמצעות הליווי
נאשם 2 בעצמו

גזר דין

ההלך וכתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (הנאשם 1 בארבעה אישומים והנאשם 2 באישום אחד).

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, עסקו הנאשמים באיתור בעלי עסקים וקבלנים שביצעו עבודות בנייה מכוח "תמ"א 38" בעיר חיפה (להלן: "הנסחטים"). לאחר איתורם נהגו הנאשמים לפנות לנסחטים ולהציע להם שירותי שמירה, תוך שהבהירו להם בדרכים שונות כי האזור בו הם פעלו הוא אזור "בשליטת" הנאשמים מתוקף היותם בני משפחת אבו כליב "השולטת בשטח". לנסחטים נאמר כי עדיף להם לשכור את שירותי השמירה של הנאשמים כדי להיגרום נזקים לאתרים בהם עבדו או לרכוש המצוי בהם.

3. באישום הראשון נאמר כי מוחמד חמודי יאסין (להלן: "יאסין") הוא בעליה של חברת "ביצועית בנייה ופיתוח בע"מ", שעיקר עיסוקה ביצוע עבודות שונות באתרי בנייה, לרבות בניית פיגומים באתרי בנייה. אמל עלי (להלן: "עליל") היה שותף להקמת "ביצועית" יחד עם יאסין וכיהן בה בתפקיד ניהולי. במסגרת זו נהג לזכות חוזים עם קבלנים והיה אחראי על ההתנהלות הפיננסית של חברת "ביצועית". אבו עמר אל ח'ויף (להלן: "אל ח'ויף") הועסק כמנהל עבודה באתרי העבודה בהם עבדה חברת "ביצועית".

במהלך שנת 2019 החלו יאסין ועליל לבצע עבודות באתר בנייה ברחוב הרצל 97 בחיפה. בחלוף חודשיים מתחילת העבודה הגיע נאשם 2 לאתר הבנייה, שוחח עם אל ח'ויף ושאל אותו אם הוא

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 "רוצה" שמירה על האתר. אל ח'וף הפנה את נאשם 2 ליאסין. בהמשך לכך, התקשר נאשם 2
2 ליאסין והציע לו שירותי שמירה. יאסין בתגובה סירב להצעתו. במקביל לאמור, במועד שאינו
3 ידוע במדויק למאשימה, הגיע נאשם 1 לאתר הבנייה ושאל את יאסין אם הכל בסדר באתר ואם
4 "יש בעיות". נאשם 1 הציע גם ליאסין שירותי שמירה, אך יאסין השיב כי אינו זקוק לכך.

5
6 בחלוף מספר ימים, בתומו של שבוע העבודה, אחסן יאסין את כלי העבודה בהם השתמש
7 במקלט הממוקם באתר הבנייה. עם תחילתו של שבוע העבודה שלאחר מכן, הגיע יאסין לאתר
8 וגילה כי המקלט בו אוחסנו הכלים נפרץ, המנעול נשבר, וכלי העבודה, לרבות מכונת לייזר,
9 אינם. בעקבות כך, רכש יאסין כלי עבודה ומנעול חדשים בעלות עשרות אלפי שקלים. בעקבות
10 אירוע הגניבה התקשר יאסין לנאשם 2 וביקש לברר עמו מי גנב את כלי העבודה. הנאשם 2
11 הכחיש כל קשר לאירוע הגניבה ובמקביל שאל את יאסין אם הוא מעוניין בשמירה, תוך שהוסיף
12 ואמר לו "אמרתי לך שאני רוצה לשמור על האתר".

13
14 כשבוע לאחר אירוע הגניבה התקשר הנאשם 1 לעלי, הציג את עצמו כ"חאלד אבו כליב" וכמי
15 ששומר בחיפה, לרבות באזור אתר הבנייה, וביקש להיפגש עמו. בעקבות כך נפגש עלי עם נאשם
16 1 ואדם נוסף מטעמו, ובמהלך הפגישה הדגיש נאשם 1 כי אם הם ישמרו באתר הבנייה, אזי
17 איש לא יעז להתקרב לאתר, שכן הוא "שולט באזור". במקביל שוחח נאשם 1 גם עם יאסין
18 ואמר לו כי הוא מעוניין לשמור על אתר הבנייה על מנת שלא יתרחשו אירועי גניבה נוספים.

19
20 נוכח דבריו של נאשם 1 והתרשמותו של עלי משפת גופו של נאשם זה, ועקב חששם של עלי
21 ויאסין מפני נאשם 1, בין היתר על שום השתייכותו למשפחת אבו כליב ונוכח אירועי גניבה
22 נוספים, ואף על פי שעלי ויאסין סברו כי אינם זקוקים לשירותי שמירה באתר, סיכמו עלי
23 ויאסין עם נאשם 1 כי ישלמו לו עבור שירותי שמירה כאמור. לאחר שעלי ויאסין נאותו לשכור
24 את שירותי השמירה כאמור, הופיע נאשם 1 באתר עם מכונת הלייזר שנגנבה והשיבה לידיהם.

25
26 באשר לתמורה, ביקש נאשם 1 מיאסין כי יעסיק אותו כשומר וישלם לו שכר בגובה של כ-4,500
27 ש"ח לחודש בעבור שמירה שתבוצע על ידי נאשם 1 או נאשם 2. בנוסף, התבקש יאסין להעביר
28 לנאשם 1 כ-1,500 ש"ח במזומן, כך שבסך הכל ישלם יאסין לנאשם 1 סך של כ-6,000 ש"ח
29 בעבור שמירה באתר. החל מאותו מועד ובמשך 11 חודשים, שילם יאסין לנאשמים 1 ו-2 תמורה
30 כמפורט לעיל בעבור השמירה כביכול. בפועל הנאשמים לא פעלו כשומרים באתר, אלא לכל
31 היותר כ"סיירים", תוך שנפוצה השמועה כי האתר נשמר על ידי משפחת אבו כליב. במהלך
32 התקופה מאוגוסט 2019 ועד יוני 2020 שילם יאסין לנאשמים עבור השמירה כביכול סך של
33 65,600 ש"ח. זאת, כאשר הנאשמים היו מודעים לכך כי בדבריהם ובהתנהגותם הם גרמו

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

ליאסין ועלי לחשוש כי הם עלולים לגרום נזק לצידוד באתר אם לא ייענו דרישותיהם, וכי בעקבות כך יאסין ועלי שילמו להם מדי חודש.

באישום זה ייחסה המאשימה לשני הנאשמים עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

4. בעובדות האישום השני נאמר כי אליעזר מיטלמן (להלן: "מיטלמן") הוא בעליה של חברת "ייתדות א. מיטלמן יזמות נדל"ן בע"מ", שעיקר עיסוקה הוא יזמות בניית בנייני מגורים, לרבות שיפוץ מבנים קיימים לפי "תמ"א 38" בעיר חיפה. דרור פיינגולד (להלן: "פיינגולד") הוא בעליה של חברת ניהול פרויקטים בתחום הבנייה, לרבות מיזמים לפי "תמ"א 38" בעיר חיפה.

במהלך שנת 2020 החל מיטלמן בשיפוץ ובבנייה ברחוב אהוד 5 בעיר חיפה, אתר עליו פיקח פיינגולד. בסמוך לאחר תחילת העבודות באתר, התקשר נאשם 1 לפיינגולד, הבהיר לו שהאתר מצוי ב"אזור שלו" והציע לו שירותי שמירה. בעקבות דברים אלה חשש פיינגולד שמא ייגרמו נזקים לאתר אם לא ישולם לנאשם 1 כמבוקשו. לפיכך, המליץ למיטלמן לשלם לנאשם 1 עבור שירותי שמירה כביכול. מיטלמן, אשר חשש שמא האתר ייפרץ וייגנבו ממנו כלי עבודה שונים, הסכים לשכירת שירותי השמירה מאת נאשם 1 והחל לשלם לו תשלום חודשי בסך 3,510 ש"ח. זאת, על אף שבפועל נאשם 1 ואף גורם אחר מטעמו לא שמרו באתר.

במהלך התקופה מאוגוסט 2020 עד יולי 2021 שילם מיטלמן לנאשם 1 סך כולל של 42,190 ש"ח. נאשם 1 היה מודע לכך כי בדבריו ובהתנהגותו הוא גרם למיטלמן ופיינגולד לחשוש כי הוא עלול לגרום נזק לצידוד באתר אם לא ייענו דרישותיו, וכי בעקבות כך מיטלמן שילם לו מדי חודש.

באישום השני הנ"ל ייחסה לנאשם 1 לבדו עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

5. בעובדות האישום השלישי לכתב האישום נאמר כי עאהד עומרי (להלן: "עאהד"), הוא מנהלה של חברת "א. אמיר חידוש מבנים בע"מ", אשר בבעלות בנו אמיר עומרי (להלן: "אמיר"), ואשר עיקר עיסוקה הוא יזמות ובניית בנייני מגורים, לרבות שיפוץ מבנים קיימים לפי "תמ"א 38" בעיר חיפה.

עובר לחודש מרץ 2021 הוציא פיינגולד לפועל תכנית שיפוץ ובנייה לפי "תמ"א 38" בבניין המצוי ברחוב נחשון 4 בחיפה. בהמשך החל עאהד את עבודות השיפוץ והבנייה באתר שעליו פיקח

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 פיינגולד. סמוך למועד תחילת העבודה פנה נאשם 1 לפיינגולד והציע לו את שירותי השמירה על
2 האתר ופיינגולד הפנה את נאשם 1 לעאהד.

3
4 מיד בסמוך לאמור, במהלך חודש מרץ 2021, התקשר נאשם 1 לאמיר, הציג את עצמו כ"אבו
5 כליב", אמר לו שהוא שמע שעאהד קיבל את העבודה באתר והציע לו שירותי שמירה. אמיר
6 השיב לנאשם 1 כי אין לו צורך בשירותי שמירה, שכן אין לו ציוד בעל ערך באתר, וכן כי עובדיו
7 מתגוררים באתר כך שהוא מאויש בכל שעות היממה. בהמשך, התקשר נאשם 1 אף לעאהד
8 והציע לו שירותי שמירה. עאהד סירב, אך בתגובה הדגיש לנאשם 1 כי הוא מציע שירותי שמירה
9 תוך הנחה בתשלום החודשי באופן שישולם לנאשם 1 סכום הנע בין 2,000 ש"ח ל-3,000 ש"ח
10 לחודש. עאהד שב והבהיר לנאשם 1 כי הוא לא מעוניין בשירותי השמירה המוצעים.

11
12 בין החודשים פברואר עד מאי 2021 התקשר נאשם 1 לעאהד 13 פעמים והציע לו את שירותי
13 השמירה שוב ושוב. במהלך אותן שיחות טלפון הדגיש נאשם 1, תוך שהשתמש בטון תקיף
14 ותובעני, כי אם עאהד יבחר לשלם לו עבור שירותי השמירה באתר לא יתרחשו בו אירועי גניבה
15 וכן "לא יהיו לו בעיות". כמו כן, הדגיש כי אם "אבו כליב שומרים", אז לא יתרחשו באתר
16 גניבות.

17
18 חרף תחושתו של עאהד כי הוא נסחט בידי נאשם 1 וחששו ממנו וממשפחת "אבו כליב", בחר
19 עאהד שלא להיענות להצעות נאשם 1 לשכירת שירותי שמירה באתר.

20
21 בהמשך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, יצר נאשם 1 קשר עם פיינגולד ושאל אותו לפשר
22 סירובו של עאהד לשכירת שירותי שמירה. בתגובה, אמר פיינגולד לנאשם 1 כי עאהד בונה את
23 שלד הבניין בלבד ולאחר שיסיים את עבודתו פיינגולד יצור קשר עם נאשם 1.

24
25 נאשם 1 היה מודע לכך כי בדבריו ובהתנהגותו הוא גורם לעאהד ולאמיר לחשוש כי הוא עלול
26 לגרום נזק לציוד באתר אם לא ייענו דרישותיו.

27
28 עבירת החיקוק המיוחסת לנאשם 1 באישום זה היא סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428
29 רישא לחוק העונשין.

30
31 6. בעובדות האישום הרביעי נאמר כי ערן גלבוע (להלן: "גלבוע") הוא בעליה של חברת "יעקב
32 גלבוע בנייה ויזמות" וחברת "י.א. גלבוע", חברות יזמות ובנייה שעיקר עיסוקן הוא בניית בנייני
33 מגורים, לרבות שיפוץ מבנים לפי תכנית "תמ"א 38" בעיר חיפה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

במהלך חודש יוני 2021 החל גלבוע בהכנות לביצוע שיפוץ לפי תכנית "תמ"א 38" בשלושה אתרים שונים בעיר חיפה: ברחוב נחמיה 7, ברחוב התיכון 75 וברחוב הגלבוע 8. האתרים בכתובת נחמיה 7 והתיכון 75 גובלים זה בזה ומהווים למעשה אתר אחד (להלן: "אתר הבנייה המשולב").

בחודש יוני 2021, בשני מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, הגיע נאשם 1 לאתר הבנייה ברחוב התיכון 75, פנה למנהל העבודה באתר, אחמד סאמר (להלן: "סאמר"), והציע לו שירותי שמירה לאתר הבנייה המשולב. סאמר העביר את הפנייה לגלבוע ולמהנדס החברה אברהם ח'טיב (להלן: "ח'טיב"). בחלוף מספר ימים, הגיע נאשם 1 שוב לאתר הבנייה, פנה לסאמר והציע לו שוב את שירותי השמירה כאמור. במעמד זה נתן סאמר לנאשם 1 את מספר הטלפון של ח'טיב.

בסמוך לאחר מכן, ביום 27.6.2021 או בסמוך לכך, התקשר נאשם 1 לח'טיב ואמר לו כי "כולם" בחיפה משלמים לו עבור שמירה וכי גם הוא חייב שמירה באתר הבנייה המשולב. ח'טיב מסר לנאשם 1 כי הוא יעביר את הפנייה לגלבוע. ביום 14.7.2021 התקשר נאשם 1 לח'טיב בשנית והודיע לו כי הם צריכים שמירה גם באתר המצוי ברחוב הגלבוע 8. ח'טיב השיב כי הוא לא בקיא בפרטי פרויקט זה, אך נאשם 1 השיב כי הוא, נאשם 1, יודע כל מה שקורה באזור שלו. ביום 17.7.2021, מבלי שגלבוע או מי מטעמו הסכים לקבלת שירותי השמירה, שלח נאשם 1 לח'טיב חוזה למתן "שירותי שמירה" באמצעות יישומון ווטסאפ על ידי חברת "ב. ל. עבודות גמר" כביכול לשלושת האתרים בחיפה ודרש סך של 5,000 ש"ח לחודש בעבור שמירה בכל אחד מהם, ובסך הכל 15,000 ש"ח לחודש. לאחר שנודע לנאשם 1 כי האתרים ברחובות התיכון ונחמיה גובלים זה בזה, הפחית את הסכום ל-4,000 ש"ח לחודש בעבור כל אתר, ובסך הכל דרש 12,000 ש"ח לחודש עבור השמירה.

בהמשך ולכל הפחות עד ליום 2.8.2021, יצר נאשם 1 קשר עם ח'טיב מספר רב של פעמים ושאל אותו לפשר אי החתימה על החוזה. ח'טיב הודיע לו כי הוא העביר את הבקשה לגלבוע. בתגובה, התקשר נאשם 1 גם לגלבוע מספר רב של פעמים והציע לו שוב ושוב לשכור שירותי שמירה, תוך שאמר לו שהוא ידאג לכל "בורג ובורג" באתר.

ביום 2.8.2021 הגיע נאשם 1 לאתר הבנייה המשולב, פנה לסאמר ואמר לו שהם צריכים שמירה באתר, ועזב את המקום לאחר שהשאיר את מספר הטלפון הנייד שלו לסאמר. למחרת התקשר נאשם 1 לח'טיב, שצירף את גלבוע לשיחה, והשלושה שוחחו בשיחת ועידה. במהלך השיחה אמר גלבוע לנאשם 1 כי הוא אינו מעוניין בשירותי השמירה. בתגובה אמר נאשם 1 לגלבוע כי

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 הוא מוכן לעדכן את מחיר השמירה על האתר לסך של 2,500 ש"ח ובסך הכל תשלום בסך 5,000
2 ש"ח לחודש, על מנת שהוא ומי מטעמו "ישימו את העיניים שלהם".

3
4 אף על פי שגלבוע סבר כי הוא אינו זקוק לשירותי השמירה באיזה מהאתרים, בין היתר נוכח
5 העובדה שבאתרים מתגוררים דיירים וכן משום שלא הוצבו בהם כלים יקרי ערך, הוא נאות
6 לשלם לנאשם 1, שכן חשש ממנו וממשפחתו. זמן קצר לאחר מכן, התחרט גלבוע והחליט לשכור
7 את שירותיהם של קבלני משנה שיבצעו את עבודות הבנייה באתר, על מנת שהוא לא יהיה חשוף
8 להצעות אלה מטעם נאשם 1.

9
10 נאשם 1 היה מודע לכך כי בדבריו ובהתנהגותו הוא גרם לגלבוע לחשוש כי הוא עלול לגרום נזק
11 לציווד באתר באם לא ייענו דרישותיו.

12
13 באישום זה ייחסה המאשימה לנאשם 1 עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק
14 העונשין.

הסדר הטיעון

15
16
17
18 7. ביום 14.2.2022 הורשעו הנאשמים, כאמור, על סמך הודאתם, בעבירות שיוחסו להם בכתב
19 האישום לאחר תיקונו במסגרת הסדר טיעון.

20
21 8. הצדדים הגיעו גם להסכמה עונשית, בגדרה יעתרו במשותף להשית על נאשם 1 מאסר בפועל בן
22 18 חודשים שיימנו ממועד מעצרו, מאסר על תנאי לפי שיקול דעתו של בית המשפט, קנס בסך
23 10,000 ש"ח שישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.5.2022 ופיצוי לנפגעי העבירה כמפורט
24 להלן: לנפגעי האישום הראשון פיצוי בסך 40,000 ש"ח, לנפגעי האישום השני פיצוי בסך 35,000
25 ש"ח, כאשר הפיצויים ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.10.2022.

26
27 לגבי נאשם 2, הוסכם כי הצדדים יעתרו להטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של
28 עבודות שירות. הוסכם עוד כי במידה והממונה על עבודות השירות ימצא כי נאשם זה אינו
29 כשיר לביצוע עבודות שירות, יגזור עליו בית המשפט 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח בקיזוז
30 ימי מעצרו. בנוסף, יוטל על נאשם זה מאסר מותנה על פי שיקול דעתו של בית המשפט, קנס
31 בסך 5,000 ש"ח שישולם ב-5 תשלומים שווים, ופיצוי לנפגעי העבירה מושא האישום הראשון
32 בסך 10,000 ש"ח שישולם ב-10 תשלומים שווים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

9. הוסכם עוד כי התשתית העובדתית שעל יסודה יטענו הצדדים, היא זו המפורטת בכתב האישום, והצדדים לא יחלקו על עובדות אלו ולא יוסיפו עליהן טיעונים לגבי העבירות ונסיבות ביצוען, אלא על פי האמור בהסדר. עוד הצהירו הצדדים כי בהסדר נלקחו בחשבון כלל הנסיבות והשיקולים הדרושים לעניין, לרבות קבלת האחריות על ידי הנאשמים ומצבם האישי, הבריאותי והמשפחתי.

הראיות לעונש

10. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את תדפיס רישומו הפלילי של נאשם 1 (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2018 בגין שיבוש מהלכי משפט, מתן אמצעים לביצוע פשע, סיוע לאחר מעשה פשע וסיוע לאחר מעשה.

בנוסף, הוגש רישומו הפלילי של נאשם 2 (מע/2), המלמד כי לחובתו שתי הרשעות קודמות; האחת משנת 2013 בעבירות של עסקה בנשק (שתי עבירות) ונשיאה והובלה של נשק (שתי עבירות), והשנייה משנת 2011 בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

טיעוני הצדדים לעונש

11. בטיעוניה לעונש ביקשה המאשימה לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים. נאמר כי המאפיין הייחודי של התיק הוא שלמעשה נסיבות ביצוע העבירות, כפי שבוצעו על ידי נאשם 1, מגלמות את תופעת הסחיטה הנפוצה ביותר כיום, בה אנו נתקלים ביתר שאת בשנים האחרונות. נטען כי מדובר באיומים מרומזים, שנשמעים מתחת לשפה ואשר לא ננקטת במסגרתם אלימות פיזית. זו תופעה נפוצה כיום ולכן הוקם כוח משימה מיוחד ביחידה הארצית לפשיעה כלכלית שנועד להילחם בתופעת ה"פרוטקשן" בכלל והסחיטה באיומים באמצעות חברות שמירה בפרט. לטענת המאשימה, דווקא בשל העובדה שמדובר באיומים משתמעים או מרומזים, העונש שהוסכם הוא עונש המגלם את כלל שיקולי הענישה ובראשם ההרתעה. נטען כי כך ידעו כל הסוחטים למיניהם, לרבות הרומזים, כי אם יעברו את עבירת הסחיטה באיומים צפוי להם עונש מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המאשימה ביקש להפנות למספר נסיבות הבאות לידי ביטוי בכלל האישומים. הנסיבה הראשונה היא כי נאשם 1 נהג להתפאר בשם משפחתו, מתוך הנחה שזה יטיל אימה על הנסחטים, שכן משפחת אבו כליב נודעת ככל הנראה בחיפה כמשפחה שלא כדאי להתעסק עמה. בנוסף, נאשם 1 לקח בעלות על השטחים בהם נבנו האתרים וטען כי האזור הוא שלו. עוד משותף לכלל האישומים שנאשם 1 פנה לקבלנים קטנים. הכוונה לקבלנים הבונים לפי תכנית

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

"תמ"א 38", אנשים שאין מאחוריהם גב כלכלי גדול או חברת יזמות או בנייה גדולה. במעשיו פגע נאשם 1 בערכים המוגנים בהם פוגעת עבירת הסחיטה באיומים, והם כבוד האדם, ביטחון הפרט, חירות הפרט, חופש הפעולה שלו, שלווה נפשו וחופש הקניין. המאשימה הוסיפה כי לקחה בחשבון לחומרא את עברו הפלילי של נאשם 1. מנגד, לקולא הובאה בחשבון העובדה שהנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם בשלב מוקדם של ההליך ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר. כן נלקחה בחשבון העובדה שהנאשמים לא נקטו אלימות פיזית כלפי המתלוננים ושהסכומים שנשחטו אינם מצויים ברף הגבוה, וכי נאשם 1 הסכים לקחת על עצמו ענישה כלכלית הנותנת ביטוי לחומרת העבירות בהן הורשע.

12. ב"כ הנאשמים ביקש אף הוא לאמץ את הסדר הטיעון, תוך שהפנה להלכת פלוני של בית המשפט העליון, אשר סמכה ידה על שיקול דעתה של הפרקליטות. עוד ביקש להביא בחשבון את הנסיבות של התיק, הסיכוי מול כלל הנתונים הנוספים ביחס לניהול התיק, החיסכון הגדול בזמן שיפוטי והעובדה כי מכתב האישום המקורי הוסרה עבירת הלבנת ההון. לדברי ההגנה, מדובר במשא ומתן ארוך שהתנהל מול הנהלת פרקליטות המדינה ואשר הוביל להסדר המגלם עונש הולם וראוי בהתחשב במכלול הנסיבות.

דיון והכרעה

13. סוגיית גזירת הדין בהסדרי טיעון במסגרתם הגיעו הצדדים להסכמה עונשית, לא נכללה באופן מפורש בתיקון 113 לחוק העונשין. בפסיקה התפתחו שתי גישות ביחס לשאלה באם על בית המשפט, בבואו לבחון הסדר טיעון המוצג בפניו, לקבוע את מתחם העונש ההולם. "האחת עונה על תשובה זו בחיוב, והשנייה גורסת כי במקרים מסוימים לא יהא בכך צורך, למשל במקרה בו סבירותו של הטווח המוסכם ברורה על פניה ואינה מעוררת שאלה בדבר חריגה מהסדר הטיעון" (ע"פ 2014/20 אנקרי נ' מדינת ישראל (19.1.2021)).

למען הזהירות, אקבע את מתחם העונש ההולם בענייננו, על פי אמות המידה המקובלות, בהתאם לנסיבות המקרה ונסיבותיהם הפרטניות של הנאשמים.

14. אין צורך להכביר במילים על חומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים, לגביה נאמר בע"פ 7083/12 מדינת ישראל נ' כהן (2.12.2013), כי: "סחיטה באיומים היא נגע החותר תחת יסודותיו של קיום אנושי הוגן, וזורע בנסחט פחד ואימה... נזכור כי תווית העונש שקבע המחוקק לסעיף 428 לחוק העונשין היא 9 שנות מאסר, מקום שבו הושגה מטרת הסוחר". על הקשר שבין חומרת העונש שראה המחוקק להציב בצדה של עבירת הסחיטה באיומים, לבין ההחמרה המחייבת

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

את בית המשפט להציב רף ענישה גבוה, עמד בית המשפט בע"פ 1106/11 מדינת ישראל נ' וקנין (29.6.2011), בקבעו :

"חומרתו של העונש המרבי שקבע המחוקק, יש בה כדי להצביע על סלידתו העמוקה מהעבירה. בעוד שעבירת האיומים 'סתם' הקבועה בסעיף 192 לחוק העונשין קובעת עונש מרבי של 3 שנות מאסר, הרי שאם מתלווה לאיומים פגיעה בקניינו או בגופו של אדם מתייצב רף הענישה המקסימלי על 7 או 9 שנות מאסר. מדינה דמוקרטית, החורטת על דגלה עקרונות של חופש וחירות, אינה יכולה לתת יד לגורם כלשהו אשר חפץ לעשות דין לעצמו ולהשיג את מטרותיו תוך הפעלת אמצעי לחץ פסולים ופגיעה בכבודו ובקניינו של האחר - ללא רשות. אין חולק אפוא על הקשר שבין האיסור המופיע בעבירה לבין הזכויות המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו".

ראו עוד: ע"פ 1725/07 מדינת ישראל נ' אבן סעוד (14.5.2007).

15. על אף שהנאשם 1 היה מעורב בארבעה אישומים נפרדים המתייחסים לאירועים שהתרחשו במועדים ובאתרים שונים, ראיתי לקבוע לגביו מתחם ענישה אחד, תוך התייחסות לכלל האישומים כאירוע עברייני אחד. זאת, משום שמדובר באותה עבירה, שנעשתה באותה שיטה ותכנית פעולה עבריינית.

16. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו הם כבוד האדם, חירותו וביטחונו, זכותו לשלמות קניינו וחופש הפעולה שלו.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הבאתי בחשבון את נחישותו של הנאשם 1 להשיג את מטרתו העבריינית ואשר באה לידי ביטוי במספר הפעמים הרב שבו יצר קשר עם הנסחטים, גם כאשר סורב. הלה המשיך להתקשר פעם אחר פעם ולהציע לנסחטים לשכור את שירותי השמירה באמצעותו, תוך אמירות מרומזות כי אם לא יעשו כן יבולע להם.

בנוסף, הבאתי בחשבון את הנזק שנגרם בפועל כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים וכן זה שעלול היה להיגרם. לזכות הנאשמים הבאתי בחשבון את העובדה כי לא נעשה כל שימוש באלימות פיזית ולא הועלתה האפשרות לאלימות מעין זו, אף לא במרומז.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

18. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של סחיטה באיומים מלמדת על ענישה שנעה בין הטלת עונשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד להטלת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא למשך 30 חודשים, כל תיק ונסיבותיו. להלן מספר דוגמאות מהפסיקה, שאף כי אינה עוסקת בעובדות זהות לענייננו, מלמדת על מדיניות הענישה הנקוטה בידי בית המשפט במקרים קרובים.

ברע"פ 356/14 **קפרוב נ' מדינת ישראל** (3.10.17) ורע"פ 350/14 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (20.1.14), נדון מקרה שבו שלושה נאשמים עברו עבירה של סחיטה באיומים בצוותא, כאשר סחטו מתלונן בתואנה כי היה שותף לגניבת כסף מביתו של אחד מהם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הולם אחד, אשר נע בין 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, והטיל על שניים מתוך שלושת הנאשמים עונש של 20 ימי מאסר לצד עונשים נלווים.

בערעור שהופנה כנגד קולת העונש, החמיר בית המשפט המחוזי את עונשם של שני הנאשמים, והטיל עליהם עונש מאסר בפועל של 7 חודשים, לצד עונשים נלווים. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון, הועמד עונשו של אחד הנאשמים על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך שהושם דגש על העדר כל עבר פלילי, וכן על גילו הצעיר של הנאשם ונסיבותיו האישיות. בית המשפט העליון דחה את הערעור ביחס לנאשם האחר, והותיר על כנו את העונש שהושת עליו קרי 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. יודגש כי חלקו של אותו נאשם היה דומיננטי בהרבה מהנאשם שעונשו הוקל, שכן הוא זה שאיים על המתלונן; הכה אותו; והזהיר אותו מה עלול להיגרם לו, היה ולא ייעתר לבקשות הסחיטה.

בת"פ (מח' י-ם) 14123-04-16 **מדינת ישראל נ' קריספין** (18.7.19), הורשע הנאשם, על סמך הודאתו, בעבירה של סחיטה באיומים, שעה שנקט באלימות קשה כלפי מתלונן, איים עליו באמצעות אקדח צעצוע, וסחט ממנו סכומי כסף. הערכאה הדיונית קבעה מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, והשיתה על הנאשם, הנעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט העליון (ע"פ 1077/19) נדחה, משנמצא כי העונש שנגזר הולם את חומרת המעשים ואת נסיבות ביצועם וכן את יתר הנסיבות הרלוונטיות לעניין.

בע"פ 3791/18 **לוי ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.18), נדון מקרה שבו נאשמים איימו על המתלונן כי יפגעו בו פיזית במידה ולא יחזיר חוב לכאורי שהוא חב לשותפו לעסק. הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם בעבירה של סחיטה באיומים על רקע עסקי. הערכאה הדיונית קבעה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר, והטילה על שני הנאשמים, בעלי עבר פלילי מכבד,

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

עונש של 28 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעורם של הנאשמים על חומרת העונשים.

בע"פ 357/15 **כעאבנה נ' מדינת ישראל** (6.5.15), התקבל ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של סחיטה באיומים, אשר נמשכה כחודש. במקרה הנדון סחט הנאשם באיומים את המתלונן בכך שאיים שיפרסם צילומים אינטימיים שלו עם אישה שאיננה אשתו. יודגש כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ועברו הפלילי היה מכביד. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם ענישה שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער, והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

19. בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו, ובשים לב לנסיבות הקשורות בביצוען ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לגבי נאשם 1 נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ואילו לגבי נאשם 2, שהורשע בעבירה אחת בלבד, נע מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

20. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הבאתי בחשבון את הודאתם של הנאשמים, אשר ניתנה בשלב מוקדם של ההליך, עוד בטרם החלה שמיעת הראיות בתיק. הודאה זו לא זו בלבד שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, אלא מבטאת נטילת אחריות מצד הנאשמים על מעשיהם.

בנוסף, הבאתי בחשבון כי עברם הפלילי של הנאשמים אינו מכביד. בנסיבות, ראוי כי עונשם ייגזר ברף התחתון של המתחמים שנקבעו לגביהם.

21. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הבאתי גם בחשבון את פסיקת בית המשפט, המתייחסת לחשיבות מעמדו ותפקידו של מוסד הסדר הטיעון ועל הזהירות שאותה יש לנקוט שעה שבאים לדחותו (ראו ע"פ 1281/06 **בורשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(4), 100). נוכח שיקול הדעת הרחב המסור בידי הרשויות בכל הקשור לקבלת החלטות הנוגעות להסדרי טיעון, נמנע בית המשפט על פי רוב להתערב בהחלטות רשויות התביעה, וזאת למעט במקרים חריגים. לעניין זה נקבע בבג"ץ 6711/16 **מנשרוב נ' פרקליטות מחוז תל-אביב** (9.11.2016) כי:

"הלכה ידועה היא מימים ימימה, עליה חזר בית משפט זה פעמים רבות, כי לרשויות התביעה מסור שיקול דעת רחב ביותר בכל הנוגע

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

לנקיטת הליכים פליליים - בין החלטה על העמדה לדין ובין החלטה
על סגירת תיק, מחוסר ראיות או בהיעדר עניין לציבור - כמו גם
באשר לניהול ההליך הפלילי, לרבות החלטה על הסדר טיעון. בית
משפט זה אינו מחליף את שיקול דעתן של רשויות התביעה בשיקול
דעתו שלו, ולא ייטה להתערב בשיקול דעת זה אלא במקרים חריגים
של החלטה משיקולים זרים או החלטה הלוקה בחוסר סבירות
קיצוני או בעיוות מהותי. הלכה זו כוחה יפה לכל שלביו ומרכיביו
של ההליך הפלילי".

הדברים נכונים שבעתיים שעה שמדובר בענייננו ב"הסדר סגור", הקובע עונש מוגדר או ספציפי,
שאז התערבותו של בית המשפט נעשית עוד יותר במשורה (ראו ע"פ 5845/14 אסט נ' מדינת
ישראל (20.4.2016) וע"פ 5310/12 פלוני נ' מדינת ישראל (9.9.2012)).

22. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, לא מצאתי מקום לסטות מההסדר ולדחות את העונשים
שהוסכמו בגדרו. סבורני כי העונשים שסוכמו מאזנים נכונה בין טובת ההנאה אותה מעניק
ההסדר לנאשמים לבין האינטרס הציבורי.

סוף דבר

23. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים :

נאשם 1

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמניינם יחל ממועד מעצרו ביום 17.8.2021.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירת סחיטה באיומים ויורשע
בגינה.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח, שישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום
1.5.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו, תעמוד
כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

ד. פיצוי לנפגעי האישום הראשון יחד סך של 40,000 ש"ח ופיצוי לנפגעי האישום השני יחד
סך של 35,000 ש"ח. הפיצויים ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

מיום 1.10.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד הסכומים במלואו או במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

נאשם 2

א. 7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות (להלן: הממונה) מיום 7.3.2022.

הנאשם יחל לרצות את עבודות השירות ביום 11.4.2022, במרכז קהילתי קהילת הדר חיפה, רחוב ירושלים 29 חיפה, אלא אם כן הורה הממונה על הצבתו במקום העסקה אחר. היקף העסקתו של הנאשם יהיה 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

מובהר בזאת לנאשם כי עליו להתייצב לעבודתו בצורה סדירה ולמלא אחר הוראות הממונים עליו, וכי כל הפרה של תנאי העסקתו עלולה להוביל להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת הימים מאחורי סורג וברית.

הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 11.4.2022 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת ברקאי, שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך 3 שנים עבירה של סחיטה באיומים ויורשע בגינה.

ג. קנס בסך 15,000 ש"ח שישולם ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

ד. פיצוי לנפגעי העבירה באישום הראשון בסך 10,000 ש"ח, שישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.10.2022 וב-1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד הסכומים במלואו או במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגור כמשמעה בחוק.

המזכירות תמציא את גזר הדין לידי הממונה על עבודות השירות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 מרץ 2022

ת"פ 11610-09-21 מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'

1 זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

2

3

4

ניתן והודע היום י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21/03/2022 במעמד הנוכחים.

אמיר טובי, שופט בכיר

5

